

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2718201245
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2718201245.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Andrey Vyskočovej a sudcov JUDr. Pavla Lacza a JUDr. Terézie Mecelovej v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: D. X., nar. XX. Q. XXXX, W. M. XXX, o zaplatenie 816,51 €, o návrhu žalobcu na opravu rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/55/2019-136 zo dňa 30. decembra 2019, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na opravu výroku I. rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/55/2019-136 zo dňa 30. decembra 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Trnave o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 7Cb/21/2018 - 96 zo dňa 14. marca 2019 rozhodol rozsudkom zo dňa 30. decembra 2019 č.k. 31Cob/55/2019-136 výrokom I. takto: „ Napadnutý rozsudok sa mení tak, že žalovaný je povinný do troch dní zaplatiť žalobcovi 856,51 € s 10 % ročným úrokom z omeškania z 816,51 € od 24. júna 2017.“

2. Žalobca sa návrhom na opravu rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. decembra 2019 č.k. 31Cob/55/2019-136 doručeným súdu prvej inštancie dňa 23. apríla 2020 domáhal opravy výroku I. rozsudku Krajského súdu v Trnave tak, aby za dátumom 24. júna 2017 boli doplnené slová „do zaplatenia“.

3. Podľa § 224 Civilného sporového poriadku, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

4. Krajský súd v Trnave po oboznámení sa s obsahom návrhu a po preskúmaní vydaného rozhodnutia dospel k záveru, že návrh žalobcu na opravu výroku predmetného rozsudku nie je opodstatnený, nakoľko na jeho opravu nie sú splnené zákonné podmienky.

5. Súd nie je pri vydávaní rozsudku viazaný doslovným znením petitu žalobcu, ale môže ho upraviť tak, aby zodpovedal zákonu (stála judikatúra, porov. analogicky napr. rozsudok NS SR 5Cdo 254/2009, nález ÚS SR I. ÚS 122/2012, ale aj uzn. Krajského súdu v Trnave spis. zn. 25Co 357/2014). V prerokúvanej veci ide práve o taký prípad. Žalobca sa domáhal uloženia úrokov z omeškania žalovanému „do zaplatenia“ jeho dlhu. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by úroky z omeškania patrili veriteľovi až do zaplatenia jeho pohľadávky dlžníkom. Podľa § 365 ods. 1 v spojení s § 369 Obchodného zákonníka (keďže v prerokúvanej veci ide o obchodný vzťah dvoch podnikateľov) má veriteľ právo na úroky z omeškania len po dobu omeškania dlžníka. Koniec omeškania dlžníka však nenastáva len zaplatením dlhu, ale môže nastať aj z rôznych iných dôvodov a to napr. každým zánikom dlhu inak než zaplatením (započítanie, splnutie, odpustenie, dohodou o zmene alebo zrušení záväzku, zánikom dlžníka, ak dlh neprechádza na právneho nástupcu). Koniec omeškania dlžníka môže nastať napríklad

aj vznikom omeškania veriteľa v zmysle § 365 ods. 4 Obch. zák. (odmietnutím prijatia ponúknutého plnenia alebo neposkytnutím spolupôsobenia).

6. Formulácia „až do zaplatenia“ pri výrokoch rozsudkov o plnení v peniazoch je v praxi súdov bežná, to však nič nemení na tom, že takéto určenie úroku z omeškania nezodpovedá zákonu. Naopak, zákonu zodpovedá taký spôsob, že sa ohraničí len okamih vzniku nároku na úrok z omeškania a okamih konca tohto nároku sa neurčí. Pre formuláciu výroku bol rozhodný stav v čase vyhlásenia rozsudku (porov. § 217 ods. 1 C. s. p.). V tom čase však nie je zrejmé, ktorým zo spôsobov zánikov záväzku nárok na úrok z omeškania zanikne. Zánik nároku je potom možné uplatniť napr. v exekúcii vo forme námietok alebo návrhu na jej zastavenie z dôvodu, že zaniklo (resp. od určitého momentu zaniklo) právo priznané exekučným titulom.

7. Nárok na úrok z omeškania v zmysle § 365 ods. 1 a § 369 Obchodného zákonníka - patrí žalobcovi ako opakujúce sa plnenia od určeného dátumu na (zatiaľ) neurčitý čas, a to až do nastania takej právnej skutočnosti, s ktorou zákon spája skončenie omeškania dlžníka. To však vo výroku rozsudku nie je potrebné uvádzať, pretože to vyplýva zo zákona a bolo by nadbytočné v rozsudku (okrem výnimočných prípadov) vymedzovať všetky dôvody, kedy uložená povinnosť zaniká, stáva sa nevymáhateľnou a pod. Na to slúžia iné postupy a prostriedky (námietky proti exekúcii a návrh na jej zastavenie).

8. Takáto formulácia výroku nespôsobuje ani jeho nevykonateľnosť alebo neurčitosť. V rozsudku sa nevymedzujú ani všetky dôvody zániku nároku na samotnú istinu, napriek tomu nie je vôbec sporné, že nárok môže zaniknúť zo všetkých zákonných dôvodov. Takisto je zrejmé, že ak úroky z omeškania plynú od určitého dňa a nie sú ohraničené, plynú dovtedy, kým nárok na ne nezanikne z dôvodov ustanovených zákonom.

9. Vzhľadom na uvedené, výrok I. rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/55/2019-136 zo dňa 30. decembra 2019 je formulovaný v súlade so zákonom a pri jeho formulácii nedošlo k chybe v písaní, počítaní ani inej zrejmej nesprávnosti, a preto nie sú splnené podmienky na jeho opravu v zmysle § 224 C. s. p. a potom krajskému súdu neostalo iné, ako návrh žalobcu na opravu výroku predmetného rozsudku zamietnuť ako nedôvodný.

10. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.